

[Indenrigsministeren.]

har en tilsvarende Bemyndigelse som den, der er givet her.

Det ærede Medlem omtalte dernæst § 7, og selv om han ikke gik imod den, var han dog betænkelig ved Bestemmelsen om, at Indenrigsministeriet kan forhøje Laanegrænserne for disse Parcelhuse, hvor Kommunalbestyrelsen ikke ønsker at kautionere, til henholdsvis 35 og 85 pCt. af Anskaffelsessummen. Men det ærede Medlems Udtalelse lod formode, at det ærede Medlem mente, at det kunde Indenrigsministeriet gøre, samtidig med at Kommunerne blev tvunget til at kautionere. Det er ikke Meningen. Meningen er den, at naar den paagældende Kommune nægter at kautionere, skal Indenrigsministeriet kunne forhøje den almindelige Laanegrænse — men selvfølgelig uden Kaution fra Kommunen.

Det ærede Medlem omtalte dernæst det Cirkulære, der maatte komme i Henhold til denne Lov, og spurgte, om det var Hensigten deri at bestemme, at Arbejdere, der er arbejdsløshedsforsikrede, fortrinsvis kommer i Betragtning ved dette Arbejdes Udførelse. Jeg maa ærlig talt sige, at jeg har ikke overvejet eller beskæftiget mig med det kommende Cirkulære, men jeg kan sige, at de herhenhørende Spørgsmaal har i Forbindelse med denne Lov ganske overordentlig ringe Betydning. Det viste sig under Administrationen af Loven af 1933; Forholdet er faktisk dette, at i Forvejen anvendes der til Opførelsen af disse Huse arbejdsløshedsforsikrede Arbejdere. I øvrigt kan jeg ikke lade være med netop som Indenrigsminister at gøre opmærksom paa, at Kommunerne selvfølgelig ud fra sociale Synspunkter i stigende Grad er interesserede i, at Arbejderne er arbejdsløshedsforsikrede.

Det ærede Medlem sagde dernæst, at Forskellen mellem den Huslejenedsættelse, der i Henhold til § 24 kan gives børnerige Familier i Hovedstadskommunerne og børnerige Familier i den øvrige Del af Landet, er for stor. Ja, det kan vi altid drøfte, men jeg gør dog opmærksom paa, at Forskellen mellem Huslejen i Hovedstadskommunerne og Huslejen i den øvrige Del af Landet er større end Forskellen her mellem Tilskudene, saa der er ikke nogen saglig Begrundelse for at gøre Forskellen mellem Tilskudene mindre.

Det ærede Medlem brugte et mystisk Udtryk om, at der gennem Lovforslaget her blev gjort store Indgreb i Parcelbyggeriet. Jeg ved slet ikke, hvad det ærede Medlem her tænker paa, jeg kan ikke se, der sker noget Indgreb i dette Parcelbyggeri ud over de ganske nødvendige Kontrolforanstaltninger med, at disse Bygninger nu ogsaa er af en saadan Kvalitet, at Staten kan sætte sine Prioriteter deri. Jeg har slet ikke hørt nogen Klage i saa Henseende i Anledning af 1933-Loven, hvor vi dog med Støtte af denne Lov opførte 2 000 Parcelhuse Landet over.

Det ærede Medlem Hr. Jensen-Brobj fremsatte dernæst nogle almindelige Betragtninger angaaende Regeringens Valutapolitik, angaaende Priserne og angaaende Nationalbankens Kreditindskrænkning, nogle almindelige Betragtninger, der i og for sig ikke havde nogen egentlig Forbindelse med det ærede Medlems Tale i øvrigt. Jeg tror derfor heller ikke, der er Grund til at gaa dybt ind derpaa, jeg forstaaer det snarest som noget, det ærede Medlem er vant til at sige paa Møder ude i Landet, og som derfor ligesom faldt i Munden, da han nu havde Ordet. Jeg vil dog gerne sige til det ærede Medlem, at han skal passe paa ikke at sige saadan noget herinde. Det kan gøre sig, naar han er Enetaler et eller andet Sted, men herinde kommer der et mere komisk Skær over den Slags.

F. Eks. naar det ærede Medlem anfører disse mægtige Prisstigninger paa Jern og Træ og derefter henfører det, selvfølgelig, til Valutacentralens Virksomhed og den gældende Valutaordning, uden at nævne det, som i disse sidste Par Aar har optaget hele Verden, nemlig den Bevægelse paa Raastofmarkedet, som er det afgørende i denne Forbindelse. Jeg skal blot minde om, hvorledes fra Januar 1936 og til December 1938 det svenske Tømmer efter London-Noteringer er steget med 30 pCt. i Pris, og hvordan Raajernet, engelsk Raajern, i den samme Periode er steget med ca. 60 pCt. i Pris. Det er den Slags Udtalelser fra Agitationens Overdrev, som det ærede Medlem ikke skulde anvende.

I samme Forbindelse sagde det ærede Medlem, at Nationalbankens Kreditindskrækningspolitik, dette, at Nationalbanken havde forhøjet Diskontoen i 1936, havde